

بررسی ارزش تشخیصی آزمایشات سرولوژیکی (IgA, IgG, IgM) در تشخیص بیماری سل در کرمانشاه در سالهای ۸۴-۱۳۸۲

کیقباد قدیری^{۱*}، بابک ایزدی^۲، ماندانا افشاریان^۳، منصور رضائی^۴، صحبت الله نامداری^۵

۱. فوق تخصص بیماریهای عفونی اطفال، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۲. متخصص پاتولوژی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۳. متخصص بیماریهای عفونی و گرمسیری، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۴. Ph.D. آمار حیاتی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه

۵. کارشناس بیماریها

K_ghadiri@yahoo.com

* نشانی برای مکاتبه: بیمارستان آموزشی درمانی امام رضا(ع) کرمانشاه - مرکز تحقیقات بیماریهای عفونی

پذیرش برای چاپ: مهر هشتاد و پنج دریافت مقاله: تیر هشتاد و پنج

چکیده

سابقه و هدف: بیماری سل یکی از شایع ترین بیماری های عفونی در سراسر جهان است. تشخیص بیماری سل در خیلی از موارد مشکل بود و در اغلب موارد نیاز به استفاده از روشهای پاراکلینیکی وجود دارد. یکی از این روشها سنجش ایمنوگلوبولین های مختلف علیه آنتی ژن A-60 میکرووب سل است. هدف از این مطالعه تعیین ارزش تشخیصی آزمایشات سرولوژیکی (IgM, IgG, IgA) علیه آنتی ژن A-60 در بیماری سل بود.

روش کار: از تمامی بیمارانی که سل ریوی و خارج ریوی در آنها به اثبات رسید همراه گروه شاهد بدون بیماری سل نمونه سرمی تهیه شد و IgM, IgG, IgA علیه آنتی ژن A-60 اندازه گیری شد. گروه بیمار شامل ۱۷۶ نفر بودند که ۱۲۴ نفر بیماری سل ریوی اسامیر مثبت و ۵۲ نفر سل خارج ریوی داشتند. گروه شاهد شامل ۲۸۳ نفر بودند که سل نداشتند.

یافته ها: حساسیت IgA, IgG, IgM به ترتیب ۱۵٪، ۵۳٪ و ۴۰٪ بود و ویژگی آنها به ترتیب ۱۰۰٪، ۷۵٪ و ۹۰٪ بود. PPV به ترتیب ۱۰۰٪، ۵۷٪ و ۷۲٪ و NPV به ترتیب ۶۵٪، ۷۲٪ و ۷۰٪ به دست آمد. ترکیب ایمنوگلوبولین ها باعث افزایش حساسیت شد و بیشترین حساسیت مربوط به ترکیب IgA و IgG بود.

نتیجه گیری: مطالعه مانشان داد که استفاده از روش الیزا برای اندازه گیری ایمنوگلوبولین ها علیه آنتی ژن A-60 میکوباکتریوم توبرکلوزیس در تشخیص بیماری سل کمک کننده است. هرچند حساسیت آنها زیاد نیست اما با ترکیب ایمنوگلوبولین ها حساسیت قابل قبول می گردد.

واژگان کلیدی: سل، آنتی ژن A-60، سرولوژی - الیزا

مقدمه

بیماری سل یکی از شایعترین بیماریهای عفونی در سراسر جهان است. حدود دومیلیارد نفر از مردم جهان به میکوباکتریوم توبرکلوزیس آلوده هستند. سل یکی از سه بیماری عفونی مهم در جهان است و براساس نظر سازمان بهداشت جهانی یک فوریت بهداشتی است (۱ و ۲). بیماری سل را به دو گروه عمده ریوی و خارج ریوی تقسیم می کنند که گروه اول شامل درگیری پارانیشیم ریه بوده و گروه دوم درگیری سایر قسمت های بدن از جمله پلور را شامل می شود (۱ و ۲). سل ریوی خود شامل سل ریوی اسامیر منفی و اسامیر مثبت است. بهترین راه تشخیص بیماری جدا نمودن ارگانیسیم از خلط و سایر مایعات بدن یا یافتن ارگانیسیم در اسامیر اسید فاست یا نمونه پاتولوژی می باشد. اما در خیلی از موارد مانند کودکان و افراد مسن گرفتن نمونه خلط مشکل است و در خیلی از موارد دیگر نمونه کافی

بافتی در دسترس نیست لذا یا بیماری تشخیص داده نمی شود و یا بیمار براساس حدس و گمان درمان می شود (۱ و ۲). در سالهای اخیر تلاشهای زیادی در جهت کمک به تشخیص بیماری سل، مانند کمک از PCR و سرولوژی انجام شده است. تست های سرولوژیکی در صورت داشتن ارزش تشخیصی، به علت سادگی و سرعت در انجام و قیمت پائین، روش بسیار خوبی در تشخیص بیماری سل خواهند بود. چندین روش سرولوژیکی در تشخیص بیماری سل مورد استفاده قرار می گیرند که یکی از آنها سنجش IgA, IgG, IgM علیه آنتی ژن A-60 میکوباکتریوم توبرکلوزیس به روش الیزا است. کیت آن بنام Anda TB ساخت کشور فرانسه دارای مجوز استفاده در اروپا است و در کشور ما هم بصورت انبوه در دسترس می باشد.

اما روشهای سرولوژیکی در نقاط مختلف دنیا نتایج مختلفی داشته اند و نتایج آن از عدم ارزشمند بودن یا محدود بودن ارزش آن تا تستی دارای حساسیت و ویژگی بسیار بالا در نقاط مختلف جهان در تغییر بوده است (۳ و ۴ و ۵). با توجه به مشکلات تشخیصی گفته شده و نتایج متناقض در مطالعات مختلف این مطالعه با هدف تعیین ارزش تست سرولوژیکی الیزا علیه آنتی ژن A-60 در تشخیص بیماری سل در طی سه سال در بیماران مسلول در شهر کرمانشاه انجام گرفت.

روش کار

مطالعه حاضر از نوع تشخیصی بوده و روی بیماران مسلول و گروه شاهد آنان انجام گرفت. فرد مسلول در مطالعه به کسانی اطلاق می شد که بیماری آنها به وسیله اسمیر خلط یا کشت خلط یا نمونه بیوپسی همراه یافته های رادیولوژیکی و بالینی منطبق بر سل به اثبات می رسید و اگر در پیگیری مشخص می شد که تشخیص سل اشتباه بوده است از مطالعه خارج می گردید. در این مطالعه بیماران ریوی اسمیر منفی و مبتلایان به سل خارج ریوی بدون تشخیص کشت یا اسمیر بررسی نشدند. گروه شاهد افرادی بودند که در معاینه علامت و نشانه ای از بیماری سل یا دیگر بیماریهای عفونی نداشتند. نمونه سرمی از تمامی افراد بیمار و گروه کنترل تهیه می شد و سریعا" با حفظ زنجیره سرما به آزمایشگاه منتقل می شد و میزان ایمنوگلوبولین های IgG, IgA, IgM به روش الیزا توسط Anda T.B.test فرانسه تعیین می شد. فرد مستول انجام آزمایش از جایگاه افراد بی خبر بود. بر اساس دستورالعمل کارخانه سازنده موارد مثبت IgM بالای یک واحد، IgG بالای ۲۲۵ و IgA بالای ۳۰۰ واحد مثبت در نظر گرفته شد.

یافته ها

کل افراد مورد مطالعه شامل ۱۷۶ نفر مسلول و ۲۸۳ نفر گروه شاهد بودند . گروه بیمار ۱۲۴ مورد بیماری سل ریوی اسمیر مثبت و ۵۲ مورد دارای سل خارج ریوی بودند. میانگین سنی در گروه بیماران اسمیر مثبت ۴۴ سال و در گروه خارج ریوی ۴۰ سال و در گروه کنترل ۳۶ سال بود. در افراد اسمیر مثبت ۵۸٪ موارد مذکور بودند و در افراد خارج ریوی این مقدار ۳۶٪ بود.

از ۱۷۶ بیمار در ۲۷ مورد IgM مثبت بود و در گروه کنترل از ۲۸۳ مورد هیچ نمونه مثبتی ثبت نشد. حساسیت، ویژگی، ارزش اخباری مثبت (PPV)، ارزش اخباری منفی (NPV) و دقت IgM در تشخیص سل به ترتیب برابر با ۱۵٪، ۱۰۰٪، ۱۰۰٪، ۶۵٪ و ۷۵٪ محاسبه گردید. در گروه بیماران ریوی اسمیر مثبت در ۱۹ نفر تست مثبت شد و در بیماران خارج ریوی ۸ نفر تست مثبت داشتند. حساسیت، ویژگی، NPV، PPV و دقت IgM در افتراق سل ریوی از خارج ریوی آن به ترتیب ۱۵٪، ۱۰۰٪، ۱۰۰٪، ۸۶٪ و در گروه بیماران خارج ریوی به ترتیب ۱۵٪، ۱۰۰٪، ۷۳٪، ۷۴٪ و ۷۴٪ بود.

از ۱۷۶ بیمار مسلول ۹۴ نفر از نظر IgG تست مثبت داشتند و در گروه کنترل هم از ۲۸۳ نفر ۷۰ نفر IgG مثبت داشتند. در بیماران اسمیر مثبت ریوی تعداد تست مثبت ها ۷۵ نفر و در بیماران با سل خارج ریوی ۱۹ نفر بود. حساسیت، ویژگی، NPV، PPV و دقت IgG در تشخیص سل به ترتیب ۵۳٪، ۷۵٪، ۵۷٪، ۷۲٪ و ۶۶٪ و در افتراق سل ریوی از خارج ریوی به ترتیب ۶۰٪، ۷۵٪، ۵۲٪، ۸۱٪، ۷۰٪ بود.

از ۱۷۶ بیمار ۷۰ نفر و از ۲۸۳ نفر گروه کنترل ۲۷ نفر تست IgA مثبت داشتند. در بیماران اسمیر مثبت ریوی ۵۱ نفر و در بیماران با سل خارج ریوی ۹ نفر تست مثبت داشتند. حساسیت، ویژگی، NPV، PPV و دقت IgM برای تشخیص سل به ترتیب برابر ۴۰٪، ۹۰٪، ۷۲٪، ۷۰٪ و ۷۱٪ و برای افتراق نوع ریوی از خارج ریوی آن به ترتیب ۴۱٪، ۹۰٪، ۶۵٪، ۷۸٪، ۷۵٪ بود.

وقتی از ترکیب ایمنوگلوبولین ها استفاده شد میزان حساسیت تستها افزایش پیدا کرد. بیشترین حساسیت مربوط به IgG+IgA بود (جدول ۱).

جدول ۱. توزیع ارزش اندازه گیری ترکیبی ایمنوگلوبولین های M، G و A در تشخیص سل و افتراق نوع ریوی از خارج ریوی آن.

حساسیت	اختصاصیت	ارزش		ارزش دقت
		پیشگویی	پیشگویی	
حساسیت	اختصاصیت	ارزش		ارزش دقت
		پیشگویی	پیشگویی	
68	74/5	59/5	75/3	58/5
73	72/9	75	90/5	46
67	74/5	57/6	72/4	60/2
72	82/9	53/3	75/3	64/5
77	79/5	68/2	79/5	46/8
70	83	51/3	72/4	66

بحث

این مطالعه نشان داد که سنجش ایمنوگلوبولین ها علیه آنتی ژن A-60 میکروب سل به روش الیزا می تواند در تشخیص بیماری سل بخصوص در اثبات آن کمک کننده باشد هر چند حساسیت آن پایین است. در مورد ارزش تشخیص آزمایش سرولوژی الیزا علیه آنتی ژن A-60 نتایج متفاوتی ارائه شده است. ارزش آن بر اساس مطالعات Van der werf TS در سال ۱۹۹۲ در غنا (۳) و Turneer و همکاران (۴) در سال ۱۹۹۴ بر اساس مقایسه نتایج IgG و IgM در افراد بیمار و شاهد محدود است. مطالعه اولی در ۵۳ بیمار با سل ریوی اسمیر مثبت و ۳۰ نفر شاهد ۶ نفر مبتلا به HIV انجام گرفت و مطالعه دوم در ۸۱ نفر شاهد و ۳۵ نفر دارای سل بدون علامت ۲۰ نفر سل اولیه و ۱۱ نفر آدنیت سلی انجام گرفت. در مطالعه Pouthier F و همکاران ۳۶/۵٪ افراد مسلول و آلوده به HIV و ۶۹/۲٪ افراد مسلول و غیر HIV دارای تست IgG مثبت علیه آنتی ژن A-60 بودند (۶). بر اساس مطالعه Simonney N و همکاران هم ارزش تشخیص این آزمایش محدود برآورد شد (۷). اما در سال ۱۹۹۴ در مطالعه ای دررومانی که توسط Banica D و همکارانش انجام شد با مطالعه گروه شاهد و بیمار حساسیت تست الیزا علیه آنتی ژن A-60 بین ۹۰-۷۴٪ برآورد شد و بیشترین حساسیت مربوط به ایمنوگلوبولین IgA بود (۸). گرچه در مطالعه Sieminsko A هم در سال ۱۹۹۸ ارتباطی بین IgG و سل در بیماران دیده نشد (۹) اما بر اساس مطالعات ۱۹۹۷ در هندوستان (۱۰) و ۲۰۰۱ در اسپانیا (۱۱) این تست کمک کننده است و حساسیت حدود ۷۵٪ و ویژگی ۹۲٪ در تشخیص بیماری سل در بچه ها در هندوستان برای آن محاسبه شد. در مطالعه ای در عربستان هم حساسیت و ویژگی IgM و IgG در تشخیص بیماری سل ۸۷٪ و ۹۵٪ بیان شد (۱۲). بر اساس مطالعات انجام شده در سالهای ۲۰۰۱ و ۲۰۰۲ در ژاپن و لهستان هم این تستها در تشخیص بیماری سل کمک کننده بودند و بر اساس مطالعه Wu HP در سال ۲۰۰۴ هم IgA تست ارزش مندی برای تشخیص بیماری سلی می باشد (۱۳).

بیشترین حساسیت مربوط به ترکیب IgG+IgA و کمترین حساسیت مربوط به ترکیب IgM+IgA بود. در مطالعه ما همانطور که گفته شد شبیه مطالعه لهستان بیشترین حساسیت مربوط به ترکیب IgG+IgA به تعداد ۶۰/۲٪ بود. اما در مطالعه Banica D بیشترین حساسیت مربوط به ترکیب IgM+IgA به مقدار ۷۵٪ بود. در مطالعه سال ۱۹۹۷ در هندوستان هم ترکیب IgM+IgA با حساسیت ۷۵/۵٪ بیشترین حساسیت را داشتند. در مطالعه سال ۱۹۹۸ در ایتالیا هم ترکیب IgG+IgA مثل مطالعه ما بیشترین حساسیت را داشت. اما مقدار آن بالاتر بود (حساسیت ۸۹/۹٪ و ویژگی ۸۲/۳٪). در مورد PPV تست ها هم مطالعه ما شبیه مطالعات WU HP و مطالعه ۱۹۹۹ دهلی (۱۵) بود. هر چند در مطالعه فوق حساسیت از مطالعه ما بیشتر بود.

نتیجه گیری

بر اساس مطالعه مشخص شد روش سرولوژیکی الیزا علیه آنتی ژن A-60 می تواند در تشخیص بیماری سل کمک کننده باشد. هر چند حساسیت آن بالا نیست اما با ترکیب ایمونوگلوبولین ها می توان حساسیت تست را که مقداری پایین است افزایش داد. این مطالعه نشان می دهد که ارزش تشخیصی تست مذکور در کشور ما با خیلی از نقاط دیگر جهان فرق دارد.

در مطالعه ما بیشترین حساسیت در کل بیماران مسلول مربوط به IgG با حساسیت ۵۳٪ بود و در بیماران ریوی اسمیر مثبت حساسیت تستها بیشتر بود و IgG حساسیت ۶۰٪ ، IgA حساسیت ۴۱٪ و IgM حساسیت ۱۵٪ را دارا بودند. IgM با ویژگی ۱۰۰٪ دارای بیشترین ویژگی در مطالعه ما بود و IgG با ویژگی ۷۵٪ کمترین ویژگی را دارا بود. ویژگی IgA هم ۹۰٪ بود. بیشترین PPV هم مربوط به IgM و کمترین آن مربوط به IgG بود.

در مطالعه ما برخلاف مطالعات Turneer و همکاران و مطالعه Van der werf و همکاران و مطالعه Simonney N و همکاران روش الیزا دارای ارزش تشخیصی در تشخیص بیماری سل می باشد. بخصوص ویژگی تست ها بالا بود. اما ارزش روش سرولوژیکی نسبت به مطالعه Banica D و همکاران کمتر است (حساسیت ۶۰-۱۵٪ در مقابل ۹۰-۷۴) و برخلاف مطالعه آنها که بیشترین حساسیت مربوط به IgA بود در مطالعه ما بیشترین حساسیت مربوط به IgG بود. نسبت به مطالعات انجام گرفته در عربستان ، ایتالیا و هند و مطالعه WU HP هم حساسیت و ویژگی این روش تشخیصی در مطالعه ما کمتر بود. اما نسبت به مطالعه آرژانتین (۱۴) بیشتر بود. مطالعه ما شباهت های زیادی به مطالعه Zielonka TM و همکاران در سال ۲۰۰۲ در لهستان دارد. بدینصورت که حساسیت و ویژگی تست در هر دو مطالعه تقریباً برابر هم بود و تست ها حساسیت کمتر و ویژگی بالاتری داشتند. از لحاظ ترکیب تست ها هم در این مطالعه

REFERENCES

1. Jeffrey R. Starke, Kimberly C. Smith. Chap 101, Fegigin, cherry, Demmler, Kaplan. Text book of Pediatric Infectious Disease, Fifth Edition – Saunders-2004 P.1337-79
- ۲- میرحقانی. لیلا، ناصحی-مهشید، راهنمای کشوری مبارزه با سل، انتشارات وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، مرکز مدیریت بیماریها ۱۳۸۱
3. Van der werf TS, Das Pk, Van Soolingen. et al: Serodiagnosis of Tuber Culosis with A 60 antigen enzyme –Linked immunosorbent assay: failure in HIV–infected individual in Ghana. Med Microbiol Immunol (Berl). 1992;181(2):71-6
4. Turneer M, Van Nerom E, Nya benda J, et al: Determination of humoral immunoglobulins M and G directed against mycobacterial antigen 60 failed to diagnose primary tuberculosis and mycobacterial adenitis in children. Am J Respir Crit care Med. 1994 Dec; 150(6):1508-12
5. Alifiano M, De Pascalis R, Sofi a M, et al: Detection of IgG and IgA agaiens the extrapulmonary tuberculosis. thorax 1998may; 54(5):377-80
6. Pouthier F, Perriens. JH, Mukadi Y. et al : Anti-A 60 immunoglobulin G in the serodiagnosis of tuberculosis in HIV–Seropositive and Seronegative Patients. AIDS. 1994 Sep; 8(9):1277-80
7. Simonney N, Molina JM, Molimard M, et al: Comparison of A 60 and three glycolipid antigens in an ELISA test for tuberculosis Clin microbial Infect. 1996 feb; 2(3):214-222
8. Banica D, Al george G, Moisoiu A, et al: the possibilities for improving the Serological diagnosis of active tuberculosis by using new mycobacterial antigens and immunoblot and ELISA technics. Pneumoftiziologia. 1994 Jul-Dec; 43(3-4):173-7

9. Sieminska A, wolska-Gos zka L, slominsk JM. Evaluation of the Correlation between the Level of IgG Antibodies against mycobacterial A-60 antigen and tuberculin reactivity in Persons without a history of tuberculosis and in active Pulmonary tuberculosis patients.
10. Gupta S, Bhatia R, data kk. Serological diagnosis of childhood tuberculosis by estimation of mycobacterial antigen 60-specific immunoglobulin in the serum. *Tuber lung dis.* 1997;78(1):21-7
11. Li IF, lin MC, chen NH. Serodiagnosis of tuberculosis by enzyme-linked immunosorbent assay for anti-A-60 and anti a 38. *chaggeng Yixue za zhi.* 1998 sep; 21(3):258-4
12. M.S. AL-Hajjaj, M.D. Gad-El Reb. C.O. Al-orainey and F.A. al-kassimi. Improved sensitivity for detection of tuberculosis cases by a modified Anda-TB ELISA test. *Tubercle and lung disease vol* 79(3) june 1999 P.181-5
13. Wu HP, shieh WB, Hsien FK, Huo cc. The significance of mycobacterium tuberculosis antibody against antigen 60 IgG in Patients with abnormal chest radiography. *chang gung med J.* 2004 Del;27(12):869-76.
14. Zielonka TM, Demkowu, Filewska m. et al: Usefulness of antibodies against A 60 mycobacterial antigen in tuberculosis diagnosis *pol Merkuriuse lek.* 2002 Jun;12(72):486-90
15. Singh P, Baveja CP, Talukdar et. al: Diagnostic Utility of ELISA test using antigen A-60 in Suspects Cases of Tuberculo Meningitis in Pediatric age group. *Indian J Pathol microbial.* 1999 jan; 42(1):11-4

Archive of SID